

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/209/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618200945
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5618200945.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Hotel EURÓPA LM, s.r.o., so sídlom Štúrova 808/15, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 44 224 591, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jiřím Martausom, advokátom, so sídlom Ul. X. I. XXX/XX, XXX XX W. I., proti žalovaným: v 1/ rade Peter Gmuca KOVOMIX, s miestom podnikania Kostolného 27, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 32 598 882, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom, so sídlom T. G. XX, XXX XX F., v 2/ rade Ing. N. Y., prihlásenému k trvalému pobytu XXX XX U. XXX (podnikajúcemu do 15.6.2017 pod obchodným menom Ing. Jeroným Klohna, s miestom podnikania 032 14 Ľubeľa 349, IČO: 46 161 961), zastúpenému zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s. r. o., so sídlom Dončova 1451/21, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 862 304, v 3/ rade Ing. arch. C. H. CSc., nar. X.XX.XXXX, . prihlásenému k trvalému pobytu X. I. XXXX/XX, XXX XX W. I., zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Ondrejom Zacharom, advokátom, so sídlom X. I. XXXX/XX, XXX XX W. I. v spore o zaplatenie 60.134,26 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/47/2018-245 zo dňa 15.5.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/47/2018-245 zo dňa 15.5.2019 potvrdzuje.

Žalovaný v 1/ rade, žalovaný v 2/ rade a žalovaný v 3/ rade majú voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. žalobu zamietol. Výrokom II. rozhodol, že žalovaný v 1/ rade má nárok na náhradu trov konania od žalobcu 100 %, o výške nároku náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením vyššieho súdneho úradníka. Výrokom III. rozhodol, že žalovaný v 2/ rade má nárok na náhradu trov konania od žalobcu 100 %, o výške nároku náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením vyššieho súdneho úradníka. Výrokom IV. rozhodol, že žalovaný v 3/ rade má nárok na náhradu trov konania od žalobcu 100 %, o výške nároku náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením vyššieho súdneho úradníka.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu doručенú okresnému súdu dňa 3.4.2018, ktorou sa domáhal uložiť žalovaným v 1/ rade, v 2/ rade a v 3/ rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 60.134,26 Eur a trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe objednávky živnostníčky Ľubice Kováčovej - LUMIKO, s miestom podnikania 032 04 Beňadiková 124, IČO: 34 286 365, boli v roku 2014 na stavbe súp. č. XXX, druh stavby 13 (ubytovacie zariadenie), HOTEL EURÓPA - kuchyňa II. etapa, na pozemku parc. č. C-KN 11/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere

909 m2, zapísanej v katastri nehnuteľností Okresného úradu Liptovský Mikuláš na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie W. I., Mesto W. I. realizované stavebné práce navrhované ako stavba „Hotel EURÓPA - stavebné úpravy, prístavba a nadstavba podkrovia“, ktoré doposiaľ nie sú ukončené. Živnostníčka Ľubica Kováčová - LUMIKO písomnou zmluvou o predaji časti podniku previedla na žalobcu všetky jej práva a povinnosti súvisiace s Hotelom EURÓPA v Liptovskom Mikuláši. Žalovaný v 1/ rade v apríli a máji 2014 realizoval stavebné úpravy - prístavbu a nadstavbu podkrovia v Hoteli EURÓPA v Liptovskom Mikuláši na základe ústne dohodnutej zmluvy o dielo. Žalovaný v 1/ rade nevykonával dielo riadne, bez súhlasu objednávateľa vykonával práce v rozpore s projektom stavby, zmenené práce neboli vykonané riadne a nápravu nevykonali ani po viacerých vytknutiach väd a poskytnutých lehotách na nápravu. V dôsledku neodborného vykonania prác a následnej potreby opráv bolo evidentné, že žalovaným v 1/ rade nebude dielo vykonané včas. Objednávateľ ústne odstúpil od zmluvy o dielo a žalovaný v 1/ rade vo vykonávaní stavebných prác nepokračoval. (Žalobca v žalobe uviedol vady a nedostatky diela na strane 2 a 3 žaloby). Žalovaný v 1/ rade neprevádzal stavebné práce podľa platnej a schválenej projektovej dokumentácie. Výsledkom stavebných prác zhotoviteľa žalovaného v 1/ rade bola neodborne a chybné prevedená stavebná konštrukcia stropu na kóte +8,700. Konštrukcie neboli prevedené v súlade s platnými technickými normami. Stavebným dozorom stavby bol žalovaný v 2 / rade, v tom čase živnostník s miestom podnikania 032 14 Ľubefa, IČO: 46 161 961. Žalovaný v 2/ rade nezastupoval podľa dohody záujmy objednávateľa pri vykonávaní stavebného dozoru na prevádzanej stavbe, riadne nekontroloval práce, nezastavil vadne vykonávané práce, tieto boli vykonávané s jeho súhlasom bez predchádzajúceho informovania investorov a ich súhlasu. Projektantom stavby bol žalovaný v 3/ rade, ktorý vypracoval upravenú projektovú dokumentáciu drevenej nadstavby bez informovania a súhlasu investorov, v ktorej je uvedená zmena výšky stropu z +8,700 na + 9,280. Pri projektovej dokumentácii nezpracoval úpravu svetlej výšky drevených konštrukcií nadstavby a podľa takto vypracovanej projektovej dokumentácie bola zhotovená drevená konštrukcia nadstavby hotela. Projektovú dokumentáciu drevenej nadstavby hotela urobil bez zohľadnenia na technické a prevádzkové vplyvy stavby. V dôsledku zavineného konania žalovaných vznikla žalobcovi škoda vo výške 60.134,26 Eur, za ktorú zodpovedajú žalovaní spoločne a nerozdielne.

3. K procesnému postupu okresný súd uviedol, že podľa § 168 a nasl. CSP nariadil predbežné prejednanie sporu, na ktoré sa vzťahujú ak nie je ustanovené inak ustanovenia o pojednávaní. Okresný súd považoval za účelné podľa § 171 ods. 2 CSP rozhodnúť vo veci samej na predbežnom prejednaní sporu.

4. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia okresný súd poukázal na rozhodnú argumentáciu žalobcu, ktorej podstatný obsah uviedol v odseku 4. odôvodnenia, vyjadrenie a stanovisko žalovaného v 1/ rade v odseku 5., žalovaného v 2/ rade v odseku 6., žalovaného v 3/ rade v odseku 7. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

5. Okresný súd vyšpecifikoval dôkazné prostriedky, ktorými vykonali dokazovanie, a to listiny: najmä fotokópia Zmluvy o predaji časti podniku na č.l. 6-14 spisu, Znalecký posudok č. 1/2017 na č.l. 15-67 spisu, fotokópia technického výkresu č.l. 68 spisu, cenová ponuka žalovaného v 1/ rade zo dňa 14.4.2014 na č.l. 111 spisu, fotokópia pôdorysu oceľovo-betónových podláh na č.l. 112 spisu, fotodokumentácia č.l. 115-138 spisu, fotokópia stavebného povolenia č.l. 149-156 spisu, výpis z účtu obchodnej spoločnosti B.STUDIO s.r.o. na č.l. 157 spisu, výtlačok faktúry č. 15/2014 vystavený B.STUDIO s.r.o. na č.l. 158 spisu, technický výkres č.l. 159-160 spisu, fotokópia rozhodnutia Krajského pamiatkového úradu Žilina na č.l. 161-164 spisu, fotokópia záväzného stanoviska Krajského pamiatkového úradu Žilina č.l. 165-166 spisu, výtlačok z projektovej dokumentácie č.l. 169 spisu, fotodokumentácia na č.l. 170-171 spisu, fotokópia Zmluvy o dielo medzi Ľ. Kováčovou - LUMIKO a B.STUDIO s.r.o. zo dňa 5.11.2013 na č.l. 174-176 spisu, ilustrácia v Obchodnom vestníku č.l. 203 spisu, výpis z obchodného registra žalobcu č.l. 204-205 spisu, výpis zo živnostenského registra žalovaného v 1/ rade č.l. 206 spisu, výpis zo živnostenského registra žalovaného v 2/ rade č.l. 207, 208 spisu, výpis zo živnostenského registra žalovaného v 3/ rade, výpis zo živnostenského registra Ľubice Kováčovej - LUMIKO na č.l. 210-211 spisu, výpis z obchodného registra obchodnej spoločnosti LUMIKO, s.r.o. na č.l. 212 spisu, spis Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6C/9/2017 (z tohto spisu žaloba, stavebné povolenie).

6. Okresný súd uviedol, že ostatné dôkazy navrhnuté stranami sporu nevykonali, lebo vzhľadom na právne posúdenie veci to nebolo potrebné (ich vykonanie by nič nezmenilo na právnom posúdení

veci okresným súdom) a ďalšie dokazovanie by bolo v rozpore so zásadou rýchlosti, hospodárnosti, zaťažovania strán sporu a iných osôb (Čl. 17 CSP).

7. Na základe vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu právne posúdeného za aplikácie § 261 ods. 1, 6, § 263 ods. 1, 2, § 476 ods. 1, 2, § 477 ods. 1, 2, 3, 4 Obchodného zákonníka okresný súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

8. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti mal okresný súd za preukázané, že predmetom sporu bola náhrada škody tvrdená žalobcom proti žalovaným v 1/, v 2/ a v 3/ rade v solidárnom postavení. Žalobca tvrdil ústnu zmluvu o dielo objednávateľky - živnostníčky Ľubice Kováčovej - LUMIKO so žalovaným v 1/ rade ako zhotoviteľom, na základe ktorej boli v roku 2014 realizované stavebné práce žalovaným v 1/ rade. Žalobca tvrdil, že žalovaný v 1/ rade nevykonával dielo riadne a dielo malo vady. Keď nápravu nevykonal ani po viacerých vytknutiach vád a poskytnutých lehotách na nápravu a bolo evidentné, že žalovaný v 1/ rade nebude dielo vykonané včas, objednávateľka ústne odstúpila od zmluvy. Žalobca tvrdil, že stavebným dozorom stavby bol žalovaný v 2/ rade, v tom čase živnostník, ktorý nezastupoval podľa dohody záujmy objednávateľa pri vykonávaní stavebného dozoru, riadne nekontroloval práce, nezastavil vadne vykonávané práce, ktoré boli vykonávané s jeho súhlasom bez predchádzajúceho informovania investorov a ich súhlasu. Žalovaný v 3/ rade bol projektantom stavby, ktorý vypracoval projektovú dokumentáciu, do ktorej nezpracoval úpravu svetlej výšky drevených konštrukcií stavby a podľa jeho projektovej dokumentácie bola zhotovená drevená konštrukcia nadstavby hotela. V dôsledku zavineného konania žalovaných vznikla žalobcovi škoda vo výške 60.134,26 Eur, za ktorú zodpovedajú žalovaní spoločne a nerozdielne, určená listinou označenou „Znalecký posudok č. 1/2017 Ing. Juraja Lovicha“.

9. Okresný súd poukázal na to, že žalobca tvrdil aktívnu legitímáciu (právne nástupníctvo) v spore, na základe Zmluvy o predaji časti podniku, ktorá mala byť uzavretá dňa 24.11.2014 medzi žalobcom v právnom postavení kupujúceho a živnostníčkou Ľubicou Kováčovou - LUMIKO, s miestom podnikania Beňadiková 124, IČO: 34 286 365, v právnom postavení predávajúcej. Žalovaní tvrdili, že žalobca nie je aktívne legitimovaný v spore, a to z viacerých dôvodov.

10. Okresný súd zhodnotil, že medzi stranami nebolo sporné, že podpisy zmluvných strán na zmluve o predaji časti podniku neboli osvedčené (§ 476 ods. 2 Obchodného zákonníka). Žalobca osvedčenie podpisov na zmluve nepreukázal. Zákon okrem písomnej formy vyžaduje, aby boli podpisy zmluvných strán osvedčené. Keďže nebola dodržaná forma právneho úkonu, ktorá rovnocenne zahŕňa nielen písomné vyhotovenie zmluvy, ale aj osvedčenie podpisov zmluvných strán (§ 263 ods. 2 Obchodného zákonníka), až okamihom osvedčenia podpisov sa považuje zmluva za podpísanú, t.j. uzavretú. Táto právna úprava je kogentná a nie je možné sa od nej odchýliť. Dôsledkom nedodržania formy právneho úkonu bola v tomto prípade absolútna neplatnosť právneho úkonu.

11. Vzhľadom k tomu, že zmluvou o predaji (časti) podniku sa nahrádza množstvo iných právnych úkonov okresný súd skúmal, či nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky (singulárna sukcesia), ktorá bola predmetom súdneho sporu. Uzavrel, že predmetom zmluvy medzi Ľubicou Kováčovou - LUMIKO a žalobcom nebolo ani postúpenie pohľadávky, pretože zmluva nemá náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä špecifikáciu pohľadávky Ľubice Kováčovej - LUMIKO proti žalovaným v 1/ rade, v 2/ rade a v 3/ rade (právo na plnenie) tak, aby ju nebolo možné zameniť s inou pohľadávkou a spĺňala požiadavku určitosti právneho úkonu (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

12. Okresný súd uzavrel, že žalobcom tvrdená zmluva o predaji časti podniku je absolútne neplatný právny úkon a nemá ani náležitosti iného právneho úkonu, či inominátnej zmluvy (z ktorej by na žalobcu prešlo právo - pohľadávka proti žalovaným v 1/, v 2/ a v 3/ rade), preto nepreukázal aktívnu legitímáciu v spore, a preto okresný súd žalobu zamietol.

13. Okresný súd považoval za potrebné uviesť aj ďalšie okolnosti sporu, a to nasledovné:

A) Tomuto súdnemu konaniu, ktoré začalo dňa 3.4.2018 sp. zn. 9Cb/47/2018 predchádzalo iné súdne konanie sp. zn. 6C/9/2017, ktoré sa začalo dňa 31.3.2017. Išlo o identické žaloby (rovnaký titul, rovnakí žalovaní), rozdiel bol iba na strane žalobcov. V skoršej žalobe boli žalobcovia I. Y. a U. Y. - vlastníci nehnuteľnosti, hoci v tom čase už mala byť uzavretá Zmluva o predaji časti podniku (dňa 24.11.2014). Tieto fyzické osoby I. Y. a U. Y. tvrdili uzavretie ústnej zmluvy o dielo so žalovaným v 1/ rade, tvrdili

ich odstúpenie od zmluvy o dielo so žalovaným v 1/ rade. V ostatnom boli ich tvrdenia v žalobe identické ako v žalobe sp. zn. 9Cb/47/2018. Okresný súd zhodnotil, že medzi žalobcami v spore sp. zn. 6C/9/2017 a žalobcom v konaní sp. zn. 9Cb/47/2018 je personálne prepojenie. U. Y. (občan) je totožná so živnostníčkou Ľubicou Kováčovou - LUMIKO a konateľkou žalobcu Hotel EURÓPA LM, s.r.o..

B) Okresný súd konštatoval, že žalobca nepreukázal vznik zmlúv medzi živnostníčkou Ľubicou Kováčovou - LUMIKO a žalovanými v 2/ rade (výkon stavebného dozoru) a v 3/ rade (vyhotovenie projektovej dokumentácie), z ktorých by vznikli Ľubici Kováčovej - LUMIKO proti žalovaným v 2/ a v 3/ rade akékoľvek nároky. Žalovaní v 2/ a v 3/ rade ich urobili spornými - popreli. Žalovaný v 3/ rade bol iba konateľom obchodnej spoločnosti B.STUDIO s.r.o., s ktorou živnostníčka Ľubica Kováčová - LUMIKO uzavrela Zmluvu o dielo dňa 5.11.2013 s predmetom dodania projektovej dokumentácie. Z tejto zmluvy a nárokov z nej vyplývajúcich je tak zaviazaná iba právnická osoba B.STUDIO s.r.o. a nie jej štatutár (žalovaný v 3/ rade).

C) Okresný súd zhodnotil, že listina označená Znalecký posudok č. 1/2017 Ing. Juraja Lovicha, z odboru stavebníctvo, pozemné stavby, statika stavieb, objednaného dňa 25.7.2016, vyhotoveného dňa 2.3.2017, predloženého žalobcom, neobsahuje vyhlásenie znalca, že si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku (§ 209 ods. 2 CSP), a preto táto listina nemá náležitosti súkromného znaleckého posudku požadované zákonom.

D) Okresný súd zvýraznil, že uspokojenie nárokov, ktoré možno dosiahnuť uplatnením nárokov zo zodpovednosti za vady (§ 440 ods. 2 Obchodného zákonníka), nemožno úspešne dosiahnuť uplatnením nárokov z iných dôvodov (napríklad náhrady škody a pod.).

14. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovaní v 1/, v 2/ a v 3/ rade boli v spore úspešní, priznal im právo na náhradu trov konania od žalobcu (jednotlivo) vo výške 100 % s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

15. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Mal za to, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca poukázal na to, že okresný súd zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca nepreukázal ním tvrdenú aktívnu legitímáciu v spore zo Zmluvy o predaji časti podniku, uzavretej dňa 24.11.2014 medzi žalobcom v právnom postavení kupujúceho so živnostníčkou Ľubicou Kováčovou - LUMIKO, s miestom podnikania Beňadiková 124, IČO: 34 286 365, v právnom postavení predávajúcej, pretože je absolútne neplatným právnym úkonom pre nedodržanie formy a zároveň vyslovil, že táto zmluva o predaji časti podniku nemá ani náležitosti iného právneho úkonu, či inominátnej zmluvy, z ktorej by na žalobcu prešlo právo - pohľadávka proti žalovaným, pretože nespĺňa požiadavku určitosti právneho úkonu. S týmto názorom okresného súdu sa žalobca nestotožňuje. Mal za to, že pokiaľ je aj zmluva o predaji časti podniku neplatná, tak z jej písomného vyhotovenia nemožno dôjsť k záveru, že tento úkon nespĺňa požiadavku určitosti iného právneho úkonu, či inominátnej zmluvy. Ak postupca prevedie na sukcesora všetky práva, povinnosti, záväzky, ako aj všetky veci a majetkové hodnoty, tak podľa žalobcu takáto sukcesia je určitá. Použitie vymedzovacieho zámena „všetko“ totiž konkrétne vymedzuje, čo je predmetom postúpenia, teda všetko. Zo Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 24.11.2014, najmä z Článku II. ods. 2.2. a ods. 2.5. v spojení s Článkom I. je nepochybné, že právny predchodca žalobcu Ľubica Kováčová - LUMIKO, previedla a postúpila na žalobcu všetky práva, povinnosti, záväzky, všetky veci, majetkové hodnoty, všetky práva a povinnosti z právnych úkonov, najmä zo zmlúv ňou uzavretých, ktoré súvisia s prevádzkou Hotela EURÓPA. Skutočnosť, že v zmluvnom vzťahu so žalovanými ohľadne rekonštrukcie Hotela EURÓPA bola pôvodne živnostníčka Ľubica Kováčová, sú aj faktúry jej vystavované žalovanými v súvislosti so stavebnými úpravami, ktoré sa nachádzajú v Znaleckom posudku č. 1/2017. Po prevode a postúpení všetkých práv a povinností týkajúcich sa Hotela EURÓPA na základe zmluvy o predaji časti podniku na žalobcu, tieto skutočnosti boli žalovaným oznámené a tieto ich akceptovali, pretože vo veci stavebných úprav konali s navrhnutým svedkom I. Y. ako splnomocneným zástupcom žalobcu a následne už faktúry súvisiace so stavebnými úpravami nevystavovali živnostníčke Ľubici Kováčovej, ale žalobcovi. Od zmluvy o dielo tiež odstúpil žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu I. Y., nie živnostníčka a žalovaní toto odstúpenie od zmluvy akceptovali a práce ďalej nevykonávali, pretože mali vedomosť o postúpení práv a povinností na žalobcu. Na vysvetlenie týchto okolností žalobca žiadal vypočuť ako svedka I. Y., ktorý dôkaz okresný súd odmietol. Žalobca z uvedených

skutočností mal za to, že je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Poukázal na to, že bol následne pasívne legitimovaný uhrádzať materiál a práce na stavebných úpravách Hotela EURÓPA, pričom nikto zo žalovaných realizáciu jeho platieb nenamietal a z toho dôvodu je aktívne legitimovaný domáhať sa náhrady škody, ktorá vznikla v súvislosti s prácami, za ktoré platil. Žalobca uviedol, že neobchádzal ustanovenia Obchodného zákonníka o zodpovednosti za vady, pretože po ich zistení tieto prostredníctvom splnomocneného zástupcu I. Y. viackrát reklamoval pri osobných stretnutiach so žalovanými na mieste vykonávania stavebných prác. Bolo mu prisľúbené, že tieto vady budú odstránené, a preto využil svoje právo zo zodpovednosti za vady a odstúpil od zmluvy o dielo, ktorým odstúpením mu nezanikol nárok na náhradu škody. I na tieto okolnosti navrhol vypočuť ako svedka I. Y.. Okresný súd žalobu zamietol práve z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie, inak sa nárokom žalobcu nezaoberal, napr. výsluchom svedka I. Y., ohliadkou na mieste samom. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v 1/ rade prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 23.07.2019 (č.l. 276 - 277 spisu). Odvolanie žalobcu považoval v celom rozsahu za nedôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za správne, zákonné a spravodlivé, dostatočne odôvodnené, v rámci ktorého sa okresný súd vypořiadal so všetkými skutočnosťami. Žalovaný v 1/ rade nesúhlasil s tvrdením žalobcu o preukázaní jeho aktívnej legitimácie. Okresný súd správne posúdil zmluvu o predaji časti podniku ako absolútne neplatný právny úkon. Okresný súd skúmal aj možnosť inominátnej zmluvy, avšak správne dospel k záveru, že nespĺňa požiadavky ani postúpenia pohľadávky, keďže táto nebola dostatočne špecifikovaná tak, aby ju nebolo možné zameniť s inou pohľadávkou. Tvrdenie žalobcu o tom, že keď prevedie na sukcesora práva a povinnosti, je tento právny úkon určitý, je nesprávne a z právneho hľadiska nedostatočné tvrdenie. Pokiaľ žalobca tvrdil, že okresný súd sa nezaoberal nárokom na náhradu škody, tak toto tvrdenie považoval žalovaný v 1/ rade za irelevantné, ktoré nie je dôvodom na zrušenie rozhodnutia, nakoľko sám súd prvej inštancie uviedol, že v prvom rade sa zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou, ktorá bola žalovanými namietaná a vzhľadom k tomu, že žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby, samotný žalovaný nárok neskúmal. Pokiaľ okresný súd nemal za preukázanú prítomnosť aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, bolo bezpredmetné, aby sa zaoberal žalovaným nárokom. Keďže mal okresný súd za preukázané, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný subjektom, bolo by nelogické posudzovať samotný žalovaný nárok, ani hospodárne. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

17. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v 2/ rade prostredníctvom zástupcu (č.l. 267-269 spisu). Žalovaný v 2/ rade uviedol, že pokiaľ odvolanie bolo podané včas, je nedôvodné a neopodstatnené. Napadnutý rozsudok okresného súdu možno považovať za súdne rozhodnutie vydané na podklade správneho postupu konania, úplne a správne zisteného skutkového stavu veci a na základe správneho právneho posúdenia zhromaždených dôkazov. Žalovaný v 2/ rade mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho aktívnej legitimácie na vedenie daného konania, v tomto smere nepredložil žiadne dôkazy ani v odvolacom konaní. Žalovaný v 2/ rade uviedol, že nikdy nebol v žiadnom právnom vzťahu s osobou Ľubice Kováčovej - LUMIKO, s týmto podnikateľom nikdy neuzatvoril žiadnu zmluvu o dielo, ani inú obchodnú zmluvu, s touto osobou nikdy nejednal. Na žalobcu nikdy neprešlo a ani nemohlo prejsť žiadne právo voči osobe žalovaného v 2/ rade a ani z priloženej zjavne neplatnej Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 24.11.2014 nevyplýva prechod akejkoľvek pohľadávky voči žalovanému v 2/ rade. Navyiac, doposiaľ mu oznámené akékoľvek postúpenie pohľadávky voči jeho osobe nebolo, čo dokazuje, že k tomu ani nikdy nedošlo. Žalovaný v 2/ rade zároveň poukázal na to, že v minulosti mu bolo Okresným súdom Liptovský Mikuláš doručené uznesenie sp. zn. 6C 9/2017 zo dňa 10.7.2017, ako aj žaloba vzťahujúca sa k danému konaniu, predmetom ktorého bolo uplatnenie rovnakého nároku na náhradu škody v sume 60.134,26 Eur žalobcami - fyzickými osobami I. Y. a U. Y., proti rovnakému okruhu žalovaných ako v tomto konaní. Predmetná žaloba bola podaná na okresný súd dňa 31.1.2017, pričom v tomto čase v tejto žalobe žalobcovia tvrdili, že oni ako majitelia stavby, teda ako fyzické osoby, zrealizovali stavebné úpravy stavby so súpisným číslom XXX, pričom so žalovaným v 1/ rade uzatvorili ústnu zmluvu o dielo, od ktorej mali následne odstúpiť. Už skutkové tvrdenia obsiahnuté v predchádzajúcej žalobe preukazujú, že tvrdená pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní nikdy neprešla na osobu žalobcu a dňa 24.11.2014 sa tak nemohlo stať, ak ešte 31.3.2017 (dva a pol roka po podpise zmluvy o predaji podniku) danou pohľadávkou disponovali a túto žalovali fyzické osoby - stavebníci. To, že danou pohľadávkou na náhradu škody nikdy nedisponovala živnostníčka Ľubica Kováčová - LUMIKO, preukázalo vydané stavebné povolenie Mesta Liptovský Mikuláš sp. zn.

ÚR a SP 2014/02920-03 Šu zo dňa 26.5.2014, z ktorého je viac než zrejmé, že stavebníkmi danej stavby boli I. Y. a U. Y. a nie Ľubica Kováčová - LUMIKO. Nehnutelnosť, ktorej sa dotýkalo stavebné konanie vlastnili menovaní ako manželia a tvorila aj podľa podanej žaloby predmet ich bezpodielového spoluvlastníctva, ako sami potvrdzujú v skôr podanej žalobe, pričom na liste vlastníctva sú identifikovaní nie identifikačnými číslami, ale dátumami narodenia, teda ako fyzické osoby nepodnikatelia.

18. Žalovaný v 2/ rade mal za to, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na vedenie predmetného konania, ako aj, že by bol držiteľom práva uplatňovaného v danej právnej veci, pretože predložená zmluva o predaji časti podniku nie je dôkazom osvedčujúcim legitímáciu na vedenie tohto konania, je neplatná a neurčitá, nakoľko sa ňou neprevádzala žiadna časť podniku a obsah zmluvy je v rozpore s ust. § 487 Obchodného zákonníka. Potvrdením tejto skutočnosti je aj zistenie, že podľa registra účtovných závierok predložených žalovaným v 2/ rade, žalobca k 31.12.2016 neevidoval vo svojom účtovníctve žalovanú pohľadávku, ale len pohľadávky z obchodného styku v sume 21.383 Eur, čo je iný druh pohľadávok. Zároveň poukázal na to, že v civilom procese platí koncentračná zásada. Žalovaný v 2/ rade namietal aktívnu legitímáciu žalobcu už vo svojom prvotnom vyjadrení k žalobe v podaní zo dňa 7.5.2018, žiadne z týchto skutkových tvrdení žalovaného v 2/ rade neboli žalobcom popreté, a to do konca skončenia pojednávania zo dňa 15.5.2019. Žalobca totižto na vyjadrenie žalovaného v 2/ rade nereagoval až do nariadeného pojednávania, určeného na deň 18.3.2019, následne požiadal o odročenie termínu tohto pojednávania a až v liste zo dňa 9.5.2019, ktorý obsah možno všeobecne hodnotiť ako zjavne oneskorene uplatnený prostriedok procesnej obrany, podal k veci stručné vyjadrenie k podaniam žalovaných, ktorým skutkové tvrdenia o nedostatku aktívnej legitímácie v konaní zostali nepopreté. Žalobca teda nepoprel skutkové tvrdenia žalovaného v 2/ rade riadne a ani včas, v dôsledku čoho pre rozhodovanie okresného súdu boli relevantné skutkové tvrdenia žalovaného v 2/ rade a aj ostatných žalovaných, s poukazom na § 151 ods. 1 CSP. Ani k odvolaniu nepriložil žalobca žiaden dôkaz o jeho aktívnej legitímácii na predmetné konanie. Žalovaný v 2/ rade zotrval na tom, že so žalobcom nepodpísal žiadnu zmluvu o dielo, nebolo mu doručené a ani oznámené odstúpenie od zmluvy o dielo, nebolo mu nikdy oznamované postúpenie akejkoľvek pohľadávky voči jeho osobe, neboli uňho uplatňované žiadne nároky z titulu reklamácií väd vykonaného diela. Za daného skutkového stavu, s poukazom na zjavnú nečinnosť žalobcu a nepopretie skutkových tvrdení žalovaných, bolo nadbytočné realizovať výsluch I. Y., ktorým nemôže byť nahradené preukázanie uvedených právnych skutočností, ktoré musia vyplývať z listinných dokumentov, ktoré žalobca nepredložil. Mal za to, že konanie a postup okresného súdu je potrebné hodnotiť ako správny a náležitý, pričom v danej veci boli splnené podmienky na rozhodnutie. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

19. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v 3/ rade prostredníctvom právneho zástupcu (č.l. 282 spisu). Žalovaný v 3/ rade sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Vo vzťahu k žalobcom tvrdenej aktívnej legitímácii a „určitosti iného právneho úkonu“, prípadne „inominátnej zmluvy“, považoval za nesporné, že žalobca nepreukázal prevod práv a povinností súvisiacich so stavbou Hotel EURÓPA a uvedené ani nebolo možné konvalidovať odkazom na „vymedzovacie zámeno všetko“. Podľa žalovaného v 3/ rade nie je možné dodatočne meniť vôľu a úmysel, ktorým mal byť mienený pri predaji podniku následným vyjadrením, že teda ak je predaj podniku neplatný, tak došlo aspoň k prevodu „všetkých práv, povinností, záväzkov, ako aj všetkých vecí a majetkových hodnôt“. Žalovaný v 3/ rade poukázal na to, že ak by aj bolo možné hovoriť „o určitosti iného právneho úkonu“ alebo „inominátnej zmluve“, a teda len o prevode aktív, pričom pasíva by zostali u predávajúceho, je nepochybné, že toto nebol prejav vôle zmluvných strán a ani to nebolo predmetom zmluvy. Nie je možné účelovo výkladom až po prejavení vôle snažiť sa o zmenu obsahu zmluvy, navyše, ak s prejavenu vôľou nekorešponduje. Čo sa týka zodpovednosti za vady, žalovaný v 3/ rade poukázal na to, že u neho nikto vady neuplatňoval, žalovaný v 3/ rade nikomu „neprišľúbil, že vady budú odstránené“. Naďalej trval na názore, že uspokojenie nárokov z väd nie je možné dosiahnuť uplatnením nárokov z iných dôvodov, teda ani z náhrady škody. Zotrval na všetkých vyjadreniach, najmä čo do existencie akéhokoľvek vzťahu medzi žalobcom, resp. právnym predchodcom žalobcu a žalovaného v 3/ rade, teda namietal i nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného v 3/ rade, namietal premlčanie uplatneného nároku. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

20. Postupom okresného súdu, a to podaniami zo dňa 23.8.2019 (č.l. 289, 290, 291 spisu) boli vyjadrenia žalovaného v 1/ rade, v 2/ rade a v 3/ rade doručené žalobcovi, žalovanému v 1/ rade, v 2/ rade a v 3/ rade s možnosťou sa k nim v lehote 10 dní písomne vyjadriť.

21. Žalobca napriek doručeniu podľa doručky na rub č.l. 291 spisu túto možnosť nevyužil.

22. K doručenému vyjadreniu žalovaných v 2/ a v 3/ rade sa písomne vyjadril žalovaný v 1/ rade v podaní zo dňa 6.10.2019 (č.l. 306 spisu). Žalovaný v 1/ rade sa stotožnil s vyjadreniami žalovaných v 2/ a v 3/ rade, pričom poukázal na to, že pokiaľ sa žalobca domáha zrušenia rozsudku z viacerých dôvodov, tak ani jeden nie je dôvodom opodstatneným, ak jedným z dôvodov podaného odvolania mala byť tá skutočnosť, že v konaní bola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, toto žalovaný v 1/ rade poprel a táto okolnosť je v napadnutom rozsudku aj dostatočne odôvodnená. Žalobcom namietané nevykonanie navrhnutých dôkazov nie je opodstatneným dôvodom, nakoľko okresný súd nemal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu na strane žalobcu, a teda vykonávať akékoľvek ďalšie dôkazy by bolo nadbytočné. Pokiaľ žalobca namietal, že okresný súd sa nezaoberal nárokom na náhradu škody, bolo by to nadbytočné, vzhľadom na nepreukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu v spore. Považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné.

23. K doručenému vyjadreniu žalovaných v 1/ a v 3/ rade sa písomne vyjadril žalovaný v 2/ rade (č.l. 293 spisu). Bol toho názoru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné a s obsahom argumentov žalovaných v 1/ a v 3/ rade sa v celom rozsahu stotožnil.

24. K doručeným vyjadreniam žalovaného v 1/ a v 2/ rade sa písomne vyjadril žalovaný v 3/ rade (č.l. 297 spisu), ktorý sa s argumentáciou žalovaných v 1/ a v 2/ rade stotožnil, navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zaviazat žalobcu na úhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

25. Okresný súd doručoval vyjadrenia žalovaných v 1/ až 3/ rade na vedomie žalobcovi prostredníctvom zástupcu (doručenka na č.l. 302, 310 rub spisu).

26. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

27. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/209/2019-315 zo dňa 07.04.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 19.05.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

28. Podľa ust. § 379 a ust. § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

29. Krajský súd vo vzťahu k odvolaniu žalobcu v podaní zo dňa 1.7.2019 s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, ktoré sa aplikujú na konanie pred krajským súdom uvádza, že sa zaoberal odvolacími dôvodmi, ktoré sa týkali posúdenia nároku žalobcu, jeho relevantných tvrdení a dôkazov produkovaných v konaní pred súdom prvej inštancie, a to vo väzbe na dôvody a rozsah obrany žalovaných v tomto konaní, za viazanosti odvolacieho súdu so skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie podľa ust. § 383 CSP.

30. V súvislosti s opravným prostriedkom žalobcu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním, podľa ktorého je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi odvolateľa, ktoré v sebe zahŕňajú kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a tak odvolateľ si určuje rozsah, ako má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, v ktorých má byť preskúmané.

31. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

32. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

33. K odvolacím dôvodom žalobcu krajský súd poukazuje na vyššie citované ust. § 387 ods. 2 CSP, ktoré je základom rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže krajský súd sa stotožňuje so skutkovými ako aj právnymi závermi obsiahnutými v rozsudku okresného súdu, v ktorých bola žaloba žalobcu zamietnutá. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nebolo potrebné a ani žiadúce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, s ktorými sa stotožňuje a ktoré vyjadril okresný súd v napadnutom rozhodnutí, preto bolo postačujúce v rámci odvolacieho konania na ne len odkázať. Uvedený postup krajského súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, z ktorého vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, v spojení aj s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 180/2005, podľa ktorého pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu sa odvolací súd v zásade môže obmedziť len na prevzatie odôvodnenia okresného súdu, ako aj uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo 190/2016 zo dňa 20.12.2017, z ktorého rovnako vyplýva, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok, preto určujúca je spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom, čo vytvára ich organickú jednotu. Ak sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje so závermi rozsudku okresného súdu a odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie stačí, ak v odôvodnení iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci. Rozhodnutie odvolacieho súdu v podstate v sebe zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

34. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k relevantným odvolacím dôvodom žalobcu uvádza krajský súd nasledovné.

35. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu, vykonaného dokazovania a jeho zhodnotenia odvolací súd konštatuje, že pred okresným súdom bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, nevyhnutné pre posúdenie sporovej veci, z ktorého vychádzal aj krajský súd za aplikácie ust. § 383 CSP. Okresný súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie pre posúdenie uplatneného nároku žalobcu, čo v odôvodnení rozsudku aj zdôvodnil. Procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal rozhodnutiu vo veci samej bol postupom, ktorým žalobcovi ako sporovej strane nebola znemožnená realizácia jemu patriacich procesných práv a nebola ani marená možnosť žalobcovi ako sporovej strane v aktívnej účasti na konaní, čo vyplýva z priebehu postupu konania pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom k rozsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu bolo zrejmé, že procesné oprávnenie žalobcu na označovanie dôkazov žalobcovi ako sporovej strane nebolo popreté. Žalobca mal možnosť označovať dôkazy, avšak je potrebné poukázať na pozíciu súdu, do výlučnej právomoci ktorého patrí posúdenie, ktoré z označených dôkazov niektorej zo sporových strán vykoná, resp. nevykoná a akým spôsobom tieto dôkazy vyhodnotí. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol skutkové zhodnotenia, z ktorých vyvodil svoje právne závery, dostatočným spôsobom zdôvodnil, prečo nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy a rozsudok okresného súdu bol i náležite zdôvodnený v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Podľa názoru krajského súdu okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre posúdenie dôvodnosti, resp. nedôvodnosti žalobcom podanej žaloby, ako i obrany žalovaných, spočívajúce v nepreukázaní aktívnej legitimácie žalobcu na podanie takejto žaloby, čím nebolo možné vyvodiť ani nedostatočne zistený skutkový stav veci.

36. V súvislosti s odvolacím dôvodom nesprávneho právneho posúdenia veci krajský súd poukazuje na predmet žaloby žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovaným v 1/ až v 3/ rade zaplata sumy 60.134,26 Eur spoločne a nerozdielne, titulom nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť zavineným konaním žalovaných v 1/ až v 3/ rade. Táto škoda mala mať základ vo vadnosti vykonaných stavebných prác žalovaným v 1/ rade podľa ústne dohodnutej zmluvy o dielo medzi žalovaným v 1/ rade a objednávateľkou živnostníčkou Ľubicou Kováčovou - LUMIKO, IČO: 34 286 365, vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade spočívala v nezastupovaní podľa dohody záujmov objednávateľa pri vykonávaní stavebného dozoru na prevádzanej stavbe a vo vzťahu k žalovanému v 3/ rade vo vypracovaní projektovej dokumentácie drevenej zástavby hotela bez zohľadnenia technických a prevádzkových vplyvov stavby. Žalobca tvrdil, že na základe Zmluvy o predaji časti podniku uzavretej medzi Ľubica Kováčová - LUMIKO, IČO: 34 286 365 a žalobcom ako kupujúcim zo dňa 24.11.2014 sa stal právnym nástupcom predávajúceho.

37. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že na to, aby strana sporu, teda žalobca bol úspešný vo veci samej, musia byť žalobca i žalovaný vecne legitimovaní. Vecne legitimovaný je ten, kto je podľa hmotného práva skutočným nositeľom tvrdeného subjektívneho práva, či tvrdenej subjektívnej povinnosti a podľa toho sa rozlišuje aktívna vecná legitimácia žalobcu a pasívna vecná legitimácia žalovaného.

38. Okresný súd, vzhľadom na vznesené námietky žalovaných v 1/ až v 3/ rade o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, správne postupoval ak zisťoval, či žalobca je aktívne vecne legitimovaným subjektom. Pokiaľ žalobca odvodzoval svoju aktívnu legitimáciu od uzavretej Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 24.11.2014, tak krajský súd sa stotožňuje so zhodnotením okresného súdu o absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu v dôsledku nedodržania formy tohto právneho úkonu vyžadovanej zákonom, a to ust. 476 ods. 2 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého zmluva vyžaduje písomnú formu a osvedčené podpisy predávajúceho a kupujúceho. Pokiaľ v konaní nebolo preukázané, že Zmluva o predaji časti podniku zo dňa 24.11.2014 obsahuje náležitosti vyžadované zákonom, tak potom nebolo možné zo strany odvolacieho súdu zvoliť iný postup, než prisvedčiť záveru okresného súdu, ktorý žalobca v odvolaní ani nespochybnil.

39. Následne za stavu prijatého záveru o absolútnej neplatnosti právneho úkonu zmluvy o predaji časti podniku okresný súd skúmal, či predmetná zmluva nemá náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky v zmysle § 526 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pokiaľ dospel k záveru, že predmetná zmluva v prípade jej hodnotenia ako zmluvy o postúpení pohľadávok, nespĺňa náležitosti tohto právneho úkonu, bol jeho záver správny. Ak žalobca v odvolaní mal za to, že predmetná zmluva spĺňa znaky určitosti právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávok s odkazom na znenie jej Článku II. ods. 2.2. a ods. 2.5. v spojení s Článkom I., pretože právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu „všetky práva, povinnosti, záväzky, všetky veci a majetkové hodnoty“, tak s týmto názorom odvolací súd nesúhlasí. Uvádza, že len za stavu platnej zmluvy o predaji podniku dochádza k prechodu práv a záväzkov ex lege, aj keby tieto práva a povinnosti neboli v zmluve identifikované, ak sa týkajú odpredávaného podniku alebo jeho časti (ust. § 477 ods. 2 Obchodného zákonníka), ktorá situácia v danej veci nenastala. V danom prípade prevod pohľadávok podľa predloženého úkonu zmluvy o predaji podniku tak bolo potrebné vyhodnocovať z hľadiska úpravy v ust. § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vyššie uvedené slovné vyjadrenie žalobcu k tvrdeniu o postúpenej pohľadávke „všetky práva, povinnosti, záväzky, všetky veci a majetkové hodnoty“ je potrebné vykladať aj v zmysle § 118 Občianskeho zákonníka tak, že predmetom občianskoprávných vzťahov môžu byť aj práva na plnenie, ktoré zákon označuje ako pohľadávky, avšak v danom prípade z tohto vymedzenia je predmet zmluvy o postúpení pohľadávky nedostatočne špecifikovaný, nie je ho možné jednoznačne individualizovať, vzbudzuje pochybnosti, o akú pohľadávku vlastne ide a aký je predmet plnenia svojou výškou, osobami dlžníkov a aj právnym dôvodom. Keďže Obchodný zákonník nemá všeobecnú úpravu postúpenia pohľadávky, uplatní sa na prejednávajúcu vec všeobecná úprava postúpenia pohľadávky obsiahnutá v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o predaji časti podniku zo dňa 24.11.2014 by v časti spĺňala síce formálne náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky, pretože bola vyhotovená v písomnej forme, ktorú ustanovuje zákon, avšak hmotnoprávne náležitosti týkajúce sa jej predmetu, ktorý nebol vyjadrený určito, keď zmluvné strany v zmluve prevádzajú pohľadávku riadne neidentifikovali a nevymedzili takými znakmi, ktoré vylučujú jej zámenu s inou pohľadávkou, nespĺňala. Predmetom postúpenia síce môže byť akákoľvek pohľadávka, ktorá patrí postupcovi a ktorá vznikla platne, prípadne aj tá, ktorá vznikne aj len v budúcnosti, pokiaľ nie je z postúpenia vylúčená, avšak musí byť existujúca. Súhlasí odvolací súd so zhodnotením okresného súdu, že žalobca nepreukázal, že zmluva o predaji podniku ako absolútne neplatný právny úkon má náležitosti iného právneho úkonu, inej inomínatnej zmluvy, a tým nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu v spore. Za tohto stavu bol vecne správny postup okresného súdu, ktorý žalobu žalobcu pre nedostatok aktívnej legitimácie zamietol a jeho rozhodnutie je vecne správne.

40. Z týchto záverov bol preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Žalobca výrokmi II., III. a IV. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania osobitnými odvolacími dôvodmi nenapadol, preto tieto ako výrok závislé boli rovnako potvrdené ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

41. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobca so svojim odvolaním nebol úspešný, bolo krajským súdom rozhodnuté tak, že žalovaní v 1/ rade, v 2/ rade a v 3/ rade majú voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.